

CHERBOURG PRZED UPADKIEM.

Walka o Cherbourg wchodzi w końcową fazę. Ofensywa wojsk amerykańskich poczyniła tak znaczne postępy, że należy oczekiwać zdobycia Cherbourga w najbliższych dniach. Komunikat głównej kwatery sprzymierzonych donosi, że wojska amer. zdobywszy Montebourg i Valognes, dotarły do zewnętrznego pierścienia fortyfikacji Cherbourga i rozpoczęły ostateczny atak na miasto. Uderzenie rozwija się równocześnie na zachodnie i wschodnie wybrzeże półwyspu, przyczynając się do zajęcia Couville i Octeville oraz dotarcia na 8 km. do wybrzeża na zachód od Cherbourga. Na lotnisku w Cherbourgu zrzucony zostali spadochroniarze amerykańscy. Na wybrzeżach koło Cherbourga zdobyto wprost Niemców samolotów rakietowych. Korespondenci donoszą o wtargnięciu sprzymierzonych do Cherbourga i zaciętych walkach w porcie, kwatera gen. Eisenhowera nie potwierdziła jeszcze tych doniesień. Opór niemiecki jest słaby, przeciwnikowi brakuje czołgów i artylerii. Port ostrzeliwany jest z morza najcięższymi pociskami dział okrętowych. Marsz Runstaedt wydał rozkaz załodze Cherbourga - walki do ostatniego człowieka. Ewakuacja wojsk niem. i tak jest uniemożliwiona, bowiem flota sprzymierzonych patroluje całe wybrzeże. Gen. Eisenhower wydał rozkaz robotnikom w Cherbourgu pozostania na miejscu i chronienia urządzeń portowych oraz kolejowych przed zniszczeniem przez Niemców.

Na odcinku środkowym w Normandii wojska brytyjskie dotarły na 3 km. do Saint Lo. Dalej na wschód po zajęciu Tilly Brytyjczycy zdobyli Autant. Na południe od Troarn zdobyto nowe pozycje.

Lotnictwo mimo niepogody bombarduje bez przerwy pozycje wroga i jego zaplecze. Samoloty bojowe atakują liny wojsk i przyjaźielskich, skupiska czołgów i samochodów. Bardzo silne naloty prowadzone są na wyrzutnie samolotów rakietowych w Pas de Calais.

W całej Francji rozgorzały walki partyzanckie, szczególnie silne w Bretanii oraz w środkowej i południowej Francji. Minister

Vichy Henriot publicznie zarzucił sędziom i urzędnikom zdradzenie Laval'a i kontakt z partyzantami. Władze Vichy wezwały mieszkańców Paryża - którzy nie są tam niezbędni - do opuszczenia miasta dla zmniejszenia kryzysu żywnościowego. Niemcy całkowicie przejęli władzę w dziesięciu departamentach Francji a w czterech innych częściowo. Umotywowywali to względami bezpieczeństwa wojsk niemieckich.

KŁĘSKA FINLANDII.

Rozkaz Stalina doniósł o zdobyciu Wyborga /Vipuri/ i 50 innych miejscowości. To zwycięstwo rosyjskie rozłupało armię fińską na dwie części, a wojska sowieckie przy słabnącym oporze przeciwnika posuwają się szybko wzdłuż wybrzeża i na północny wschód od Wyborga. Wczoraj Rosjanie byli już 18 km. za Wyborgiem. Równocześnie rozpoczęli Rosjanie ofensywę w Karelii - Wschodniej, na wschodnich wybrzeżach jez. Onega, zdobywając 70 miejscowości oraz między jeziorami Ładoga i Onega. Tu sforsowano rzekę Swir i zdobyto 200 miejscowości.

Kłęska wojsk fińskich, pozostawionych sobie przez niemieckiego sprzymierzeńca, wywołała przesilenie polityczne w Helsinkach. Gorączkowo dokonywane są próby tworzenia nowego rządu z ludzi, nie obciążonych błędami politycznymi obecnego reżimu. Mówi się o ustąpieniu premiera i ministra spraw zagranicznych. Inicjatywę utworzenia nowego rządu dla zawarcia pokoju rzucił marsz. Mannerheim, który oddawna był przeciwny dalszemu prowadzeniu wojny. Stockholm twierdzi, że nowy rząd tylko dlatego jeszcze nie powstał, że marsz. Mannerheim nie opowiedział dotąd sytuacji politycznej w kraju. Pozostawienie Finlandii w obozie Niemiec można liczyć już na dni, jeśli nie na godziny, bo prasa niemiecka zaczęła przygotowywać swe społeczeństwo na wycofanie się Finlandii. Píše ona, że sytuacja wojskowa i polityczna Finlandii jest niezwykle ciężka i można oczekiwać upadku Finlandii. Opinia społeczeństwa fińskiego -

domaga się zawarcia pokoju.

ZA LONDYN - BERLIN.

Berlin przeżył wczoraj swój najcięższy dotychczas nalot dzienny. Ponad 1.000 najcięższych amer. bombowców w eskorcie 750 myśliwców typu "Thunderbolt" uderzyło na stolicę Rzeszy. Obrona ziemska i powietrzna Berlina była bardzo silna. Według pierwszych wiadomości nie wróciło 43 bombowce i 15 myśliwców USA. Zniszczono w walkach 41 niemieckich maszyn, z tego 8 nad granicą Polski. Z rozpoczęciem bombardowania Berlin okrył się zasłoną dymną. Skutków nalotu jeszcze nie podano.

200 maszyn USA atakowało równocześnie lotniska niemieckie w Belgii i Holandii, zniszczono 8 Fokke-Wulf. We wtorek 2.000 bombowców i 1.500 dalekosiężnych myśliwców USA dokonało największego w wojnie bombardowania niemieckiej rafinerii płynnego paliwa w Hamburgu. W Hannoverze, Magdeburgu i w fabrykę samolotów w Brunzshwiku i fabryki czołgów w Koenigsborn pod Magdeburgiem. Wczoraj jeszcze paliły się rafinerie. W nalotach tych utracono 52 maszyny, zniszczono zaś 53 niemieckie w powietrzu i 13 na ziemi. Londyn stwierdza, że w nalotach tych zniszczono 50% niemieckiej wytwórni syntetycznej benzyny. To też angielskie związki robotnicze wezwwały odeszwanie robotników cudzoziemskich w Niemczech do współdziałania z lotnictwem aliantów i niszczenia urządzeń rafinerii oraz zapasów płynnego paliwa.

Naloty samolotów raketowych na południową Anglię trwają nadal, lecz nasilenie zmniejsza się stale. Myśliwce niszczą nad kanałem coraz większe ilości latających robotów. Przeciętna ilość ładunku bomb zrzuconego na Anglię w dobie wynosi 120 ton.

INNE FRONTY.

WŁOCHY. - Na froncie środkowym zdobyto w zaciętych walkach miasto Perugia. Z planów i map, które dostały się w ręce aliantów wynika, że Niemcy chcieli na linii Perugii utrzymać się przez czas dłuższy. Pobite dywizje niemieckie cofają się gwałtownie na północ, Anglicy goniąc wroga prześcignęli niektóre oddziały niemieckie, co grozi zniszczeniem tych Niemców. Wczoraj znajdowały się wojska sprzymierzone 18 km. za Perugią. W armia posuwa się lewym skrzydłem wzdłuż wybrzeża daleko poza Grosseto, prawa flanką zdobyła Montepulciano i maszeruje ku jez. Traziemeńskiemu na Arezzo. Nad Adriatykiem sprzymierzonymi doszli do rzeki Meno. Tempo po-

chodu sprzymierzonych rośnie, w ciągu ostatnich dni przeszli alianci 160 km. Od początku ofensywy we Włoszech wzięto 27.000 jeńców. Niemcy przerzucają do Włoch wojska z zachodu i Bałkanów. W tej chwili walczą już 3 dywizje niemieckie, z Belgii, Węgier i Danii.

W Lombardii i Piemontie działają oddziały partyzanckie. Wykonywane są wyroki śmierci na działaczach faszystowskich.

PACYFIK. - Operacje na wyspach Marianskich rozwijają się pomyślnie. Ze zdobytego lotniska na wyspie Saipan startują już bombowce USA. Dowódca floty amerykańskiej na Pacyfiku zakomunikował, że na wschód od Filipin znajduje się wielka flota japońska, złożona z pancerników i lotniskowców, wobec czego należy się spodziewać decydującej bitwy morskiej. Tokio mówi, że bitwa ta już się rozpoczęła. W nocy ogłosił Waszyngton, że amerykańskie eskadry bombowe z lotniskowców rozpoczęły atak na japońską flotę płynącą od Filipin.

Szczegóły z wielkiej bitwy powietrznej nad wyspami Marianskimi zostały uzupełnione dodatkowymi doniesieniami, wedle których zniszczono w tej walce 600 japońskich samolotów.

OSTATNIE WIADOMOSCI - godz. 9.20 rano.

- Obszar rejonu Cherbourg znajdującego się w rękach wroga jest stale zmniejszany przez ataki aliantów. Samoloty zrzucają ulotki, wzywające załogę niemiecką w Cherbourg do poddania się. Na linii Tilly-Caen rozgorzały znowu walki pancerne. Ulewny deszcz ogranicza działalność lotnictwa.

- We wczorajszym nalocie na Berlin - prócz tysiąca bombowców, brało udział 1500 myśliwców. Straty wynoszą tylko 50 maszyn podczas gdy zniszczono 49 niemieckich. W nocy silne eskadry RAF-u bombardowały zach. Niemcy, zaś formacje Moskito - Berlin.

- Moskwa ogłosiła, że dotychczas oswobodzono półtora miliona km. kwadr. obszaru. Straty Niemców w zabitych i jeńcach od początku wojny wynoszą 7.800.000, straty rosyjskie 5.300.000. Zniszczono 70.000 czołgów i 60.000 samolotów, Rosjanie stracili 49.000 czołgów i 30.000 samolotów.

- We Włoszech zdobyto miasto Chiusi, na odcinku adriatyckim zaś Rossamare.

- Między Filipinami a wyspami Marianskimi toczy się olbrzymia bitwa wielkich flot japońskiej i amerykańskiej. Brak jeszcze jakichkolwiek szczegółów.

- Król jugosłowiański Piotr i premier Subaczyć znajdują się we Włoszech i omawiają z gen. Wilsonem sytuację w Serbii.

PRZYKRA RZECZYWISTOSC.

"Głos Pracy", organ Polskiego Związku Wolności /Nr.22 z dn.1.VI.44/ podaje w artykule wstępnym trafny obraz "oficjalnego życia" Polski Podziemnej, który w całości - przytaczamy :

Zycie polskie trwa już piąty rok w -- konspiracji. Piąty rok trwa walka podziemna z niesłabnącą siłą. Z walki tej możemy być słusznie dumni, bo zapisana ona będzie na najpiękniejszych kartach naszej historii. Nie mniej jednak stwierdzić wypada, że życie Polski Podziemnej przechodzi obecnie poważny kryzys. Zaobserwować go można wszędzie. Doraz częściej i głębiej daje się -- sływać w podziemiach słowo dekompozycja. -- Na prawo i na lewo czyni ona zamieszanie. -- Na stan chorobliwy nie stała się środkiem leczniczym nawet Rada Jedności Narodowej, -- która zamiast uzdrowić, pogłębiła stan za -- palny.

Rzecz jasna, że każda konspiracja w -- miarę przedłużania się jej trwania podlega procesowi rozkładu. W naszej konspiracji -- prawda ta jest przykrą rzeczywistością. -- W dużym stopniu przyczyniły się do tego te wszystkie czynniki, które od pierwszej chwili okupacji nie zauważyły dokonywujących -- się przemian w wewnętrzno-politycznym na -- stawieniu społeczeństwa i w dalszym ciągu -- prowadziły i prowadzą beznadziejną walkę -- partyjną, jakby ona a nie sprawa odzyskania niepodległości, była rzeczą najważniejszą. -- Nawrócono do złych obyczajów, tworząc umowy partyjne, które gwarantowały grupom politycznym wszystko, a wszystkim innym -- nie. -- W ten sposób usunięto poza nawias gros --- aktywnych sił niepodległościowych, byle tylko grać i zgrywać się w małym i źle dobranym gronie. Dekompozycja ujawniła się najpierw na emigracji, poczym przeniosła się -- do kraju. Wytworzono ciasny i ślepy zaulek bez wyjścia. Zatrącono zdolność myślenia -- politycznego i zagubiono ocenę potrzeb narodu i państwa. Jakże tragicznie i śmiesznie wyglądają w ogniu straszliwej walki -- różne układy partyjników, rozdzielających -- ważne stanowiska w administracji państwa -- wej w kraju i zagranicą! Czyżby urzędnik -- państwowy musiał być sługą partii politycznej? Przygotowania fachowe i uzdolnienia -- nie wchodzi w rachubę, bo w wyścigu do żłobu nie to jest ważne. Ważne jest tylko, jak mocno dany aspirant stoi na gruncie swego -- podwórka partyjnego i jak daleko sięgają -- jego aspiracje. Partyjni czasowi sprzymierzeńcy nie wierzą sobie wzajemnie. Dlatego -- broń Boże, aby wojewoda i jego zastępca --

byli n.p.narodowcami. Jeżeli jeden jest narodowcem, to drugi musi być według umowy socjalista lub ludowcem. I tak w koło Macieju w najrozmaitszych wariantach. A trzeba przyznać, że tytuł dygnitarza państwowego pociąga niektórych nawet podczas konspiracji. Warunkiem zaszczytu jest tylko legitymacja -- partyjna.

Troski tego rodzaju i obawa przed --nymi siłami narodu wypełniają wiele czasu --naszej aparaturze urzędowej. Nic dziwnego -- że ugrupowania polityczne, stanowiące podatwę naszego rządu w Londynie, nie potrafiły -- każde z osobna, ani tym bardziej w zespole, wypracować nowych szerszych idei, zdobywając się tylko na powtarzanie tracących myśkę -- deklaracji. To co się robi trudno określić -- umiejętnościami politycznymi. Na każdym -- kroku wзира natomiast obawa o interesy -- partyj i stanowiska urzędowe.

Smutne, ale prawdziwe.

WALCZA O POLSKĘ LUDOWA.

"Zywie i Bronia", pismo B.Chł./P.S.L. / w nr.2 /19/ z dn.15.V.44 w artykule p.t. -- "Bronia" przypomina udział chłopów w walce o Polskę od zarania Jej dziejów, aż do czynu Racławickiego, jakkolwiek nie wiele o tym -- zapisali polscy kronikarze, którzy dla szlachty a nie dla chłopów pisali historię. Do tej tradycji historycznej dążą i dążą ludowe szeregi bojowe dołączając świeższe wspomnienia walki ludowej, do hasła -- bronia, dołączają hasło -- walczyć o nową Polskę, o Polskę -- ludową. Walka ludowa trwa już blisko 50 lat nie grożąc nigdy idei obrony Polski, a nawet w przeddzień zawieruchy wojennej, w okresie -- szalał zamęty pacyfikacyjnej padały znamienne oświadczenia, że chłopci -- mimo doznawanych krzywd, nie będą prowadzili targów -- z Ojczyzną w najgroźniejszej dla niej chwili. Również gdy nadszedł najcięższy w całej naszej historii okres barbarzyńskiej okupacji -- germańskiej Chłopska Straż /B.Ch./ od -- początku głosiła zasadę, że do walki o wolność pójdzie zgodnie i solidarnie wspólnie -- z powszechną organizacją wojskową -- Armia -- Krajową. I tu zetknęły się zorganizowane -- szeregi chłopskie z bolesną rzeczywistością. Oto co pisze autor artykułu dosłownie :

"... Lecz pewne zjawiska budziły w -- nas ciągły niepokój. Bo od początku dostrzegaliśmy w szeregach tej organizacji liczne -- obciążenia i szkodliwe pozostałości po tym niesławnym okresie czasu, kiedy dowódcy -- wojskowi wysługiwali się partiom i klikom -- banalnym. Rozumieliśmy, że tego balastu ludzie -- wojskowi nie pozbędą się łatwo. Jakżeż bo --

wiem trudno zawodowej kadrze oficerskiej -
 było się wyzbyć tej pozy i stylu życia, któ-
 re zostały rozwinięte w atmosferze elitaryz-
 mu sanacyjnego, a tak wiernie odpowiadają -
 szlachecko-ziemiańskiej tradycji, upodoba -
 niom i nawykom.

Uważaliśmy jednak, że chwila jest wyją-
 tkowa, że naród polski nie przeżywał dotąd -
 w całych swoich dziejach takiego uciemięże-
 nia, takiego teroru i śmiertelnych zamachów -
 na jego byt. A przeto można było przypusz-
 czać, że nawet najtępszy zableniak soldateski
 przecież dojrzy cierpienia narodu, przecież -
 zrozumie, że naród składa się z przytłacza -
 jących liczbą milionów chłopów i robotników
 że miliony te w Polsce nie będą już mierzwą
 dla rozrostu elity, lecz zabiorą w sprawach -
 Ojczyzny głos najważniejszy i rozstrzygają-
 cy. Że przeto z przygotowań powstańczo -
 wojskowych zrodzi się nowa armia polska, -
 przepojona duchem demokracji i zrozumienia -
 sprawiedliwych dążeń ludowych.

A.K. daleka jest od tego ideału i od -
 słuszných naszych wymagań. To - co dostrze-
 gamy w tej organizacji, mówi dosadnie, że za-
 raza sanacyjna w sferach wojskowych była -
 tak ciężka, iż nie uleczyły jej nawet naj -
 krwawsze przeżycia narodu.

Jakież stąd wynikają wnioski dla ludo-
 wych szeregów bojowych? Skoro warstwa -
 chłopska dojrzała w obecnej chwili dzieje -
 wej do pełnej świadomości, że ponosi w głów-
 nej mierze odpowiedzialność za szczęśliwe -
 rozstrzygnięcie sprawy polskiej w obecnej -
 wojnie, skoro na czele Rządu Polskiego, naj -
 pilniej baczącego na sprawę polską, stoi wy-
 bitny przedstawiciel ruchu ludowego - to -
 nie wolno nam wyłamywać się z ram ogólnie -
 narodowych przygotowań zbrojnych.

Idziemy i pójdziemy wspólnie z szere-
 gami A.K. Lecz idąc razem, nie zatracimy -
 własnego oblicza ideowego. Co więcej, żywimy
 słuszne nadzieje, że powszechna armia polska
 będzie zmuszona zrzucić ze siebie balast -
 przeszłości i dostosować się do ducha Pol-
 ski Ludowej.

Pójdziemy do walki z wrogiem wespół i
 solidarnie z A.K. Pójdziemy do tej walki -
 pod kierownictwem Rządu Polskiego. Lecz nie
 damy sobie niczego odebrać, co stanowi treść
 naszych tęsknot, zamierzeń i dążeń.

Uczestnicząc zaś w walce, hasło sztan-
 darów Racławickich - brońmy, rozszerzymy no-
 wym hasłem - walczmy, walczmy o nową przysz-
 łość Polski. Nie tylko bronimy granic Rzeczy
 pospolitej, lecz także walczmy o nową Polskę,
 Polskę sprawiedliwą dla wszystkich obywateli,
 o Polskę zabezpieczającą warstwom ludo-
 wym pełną i niekrępowaną twórczość, a więc -
 walczmy o Polskę Ludową.

"Robotnik", tygodnik polityczny Robot-
 niczej Partii Polskich Socjalistów /nr. -
 139 z dn. 28.5.44./ w artykule "Czas nagli"
 stwierdza, że deklaracja C.K.L. jasno i nie-
 dwuznacznie nakreśliła drogę, po jakiej wi-
 nien pójść naród polski, jeśli chce odzys-
 kać swój niepodległy byt państwowy, jeśli -
 chce wejść szczerze i uczciwie do demokra-
 tycznej rodziny narodów świata. W nakreśle-
 niu tej drogi nie kierowały żadne względy-
 demagogiczne lub propagandowe, ale przyświe-
 cała jedynie rzetelnie pojęta racja stanu -
 w głębokim przekonaniu, że w obecnej sytu-
 acji światowej Polska może się odrodzić -
 tylko jako Rzeczpospolita Ludowa. Wobec -
 tego, że wpływy reakcyjne sanacji i endecji
 na sfery oficjalne są tak wielkie, przez co
 rządy spoczywają faktycznie w ich rękach -
 przy równoczesnym zacieraniu rąk przy każ-
 dej kompromitacji rządu i czynników R.J.N.
 -delegacji, winno stronnictwo ludowe zro-
 zumieć, że swoją obecną taktyką wydatnie -
 pomaga reakcji i taktyka taka do niczego -
 nie doprowadzi. Obecna sytuacja wymaga od
 Stronnictwa Ludowego posunięć śmiałych, moc-
 nych i zdecydowanych. Jedyną drogą wyjścia
 z politycznego impasu jest stworzenie zwar-
 tego bloku stronnictw centrowych i lewicow-
 wych. Cały polski obóz demokratyczny od -
 centrum do skrajnej lewicy winien zrozu-
 mieć, że te sprawy wymagają załatwienia już
 dziś, gdyż czas nagli.

O s t r z e ż e n i e .

Krakowskie gestapo wydało specjalne -
 znaczki, które będą sprzedawane przez wypu-
 szczonych w teren prowokatorów aby w ten -
 sposób pod hasłem zbiórki na cele organi-
 zacyjne wyłapać elementy patriotyczne. -
 Znaczki przedstawiają Orła Polskiego nad -
 dwoma dzwonami i mają napis: "50 zł. -rok
 wyzwolenia 1944 - nie szczędź datku".

NA FUNDUSZ PRASY : Od Przyjaciela-5.000 zł.
 Szyba-50, Sokół-20, M.L.-30, Stali Czytelnicy
 50, Astor-50, Kowal-50, Weba-50, Gola-40, Zem-
 sta 4-100, Bezimienny-100, Mania-100, Jastrzęb
 20, zł.

NA WIEZMIOW I RODZINY : Posładek-Gradory -
 150, Pejot-200 zł.

NA FUNDUSZ PRASY : "Ogródki"-1.000 zł., Do-
 lar-500, Scipio-120, Sekretarz-100, Ha-10, Ku-
 lo, Mi-20, Moc-50, Józef-50, Gromada-50, X.X. -
 50, Za to-50, Orły-100 zł. Lew i Topaz - pa-
 pier.

---00000000---